

РЕШЕНИЕ

№ 239

гр. Пловдив, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Нестор Сп. Спасов Въззивно търговско дело
№ 20235001000269 по описа за 2023 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК .

Същото е започнало по повод изходяща от „Т.-К.“ ООД, ЕИК
*****, **** въззивна жалба против постановеното по т. дело № 32/2022
г. по описа на К. окръжен съд, решение № 11 от 02.03.2022 г., с което съдът е
решил следното:

- Признава за недоказано оспорването истинността на декларация за оттегляне на пълномощно от 05.05.2022 г., с рег. № ***/05.05.2022 г. на Нотариус Л. Т., относно подписа на Д. И. Т., положен след думата „декларатор“, както и ръкописно изписаният текст „Д. И. Т.“ под думата „декларатор“,

- Отменя решенията на общото събрание на съдружниците на „Т.-К.“ ООД, ЕИК *****, **** проведено на 16.06.2022 г., като незаконосъобразни и

- Осъжда „Т.-К.“ ООД, ЕИК *****, **** да заплати на Р. Д. Б., ЕГН *****, **** направените по делото разноски в размер на 1280 лв.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на решението, като е поискана отмяната му и постановяване на друго отхвърлящо иска по чл. 74 от ТЗ.

Въззиваемата страна намира жалбата за неоснователна.

Съдът след като се запозна с акта предмет на обжалване и събраните доказателства намери за установено следното:

На 01.07.2022 г. в К. окръжен съд е постъпила искова молба от Р. Д. Б., ЕГН *****, гр.К. против „Т.-К.“ ООД, ЕИК *****, гр. К..

В обстоятелствената част на същата е споменато, че ищецът е съдружник, в ответното дружество. На 16.06.2022 г. в офиса на дружеството се провело Общо събрание на съдружниците съгласно обявен дневен ред в поканата, предоставена му от съдружника С. К. С., както следва:

1.Изключване на Р. Б. като съдружник в „Т.-К.“ ООД,

2.Разпределение на дружествените дялове на Р. Б. между съдружниците в „Т.-К.“ ООД,

3.Приемане на актуализиран дружествен договор.

Събранието, според присъствали на него съдружници, било проведено на определената в поканата дата, час и място на провеждане.

Споменава се обаче, че в поканата не били посочени предложения за решения по точките от дневния ред. Сочи се също, че до момента на подаване на исковата молба в ТРРЮЛНЦ не бил публикуван протокола от проведеното събрание, а на ищеца и останалите съдружници не бил връчен препис от същия. В тази връзка се твърди, че съдружникът Г. Т. поискал с нотариална поканата да му бъде връчен този протокол, но при няколкото посещения при помощник-нотариуса офиса бил заключен и връчване не било извършено. На 28.06.2022 г. било заявено, че протоколът не е изготвен по здравословни причини и ще бъде готов и връчен на 05.07.2022 г.

По-надолу в исковата молба е направено твърдение за незаконосъобразност на всички решения, взети на събранието от 16.06.2022 г. В подкрепа на същото се споменава за незаконосъобразност на реда за свикването му, предварителната му подготовка и процедурата по самото му провеждане.

Според ищеца общото събрание не било свикано по предвидения в

чл.11, ал.3 от дружествения договор ред чрез покана, обявена в Агенцията по вписвания най-малко 7 дни преди провеждане на общото събрание, а съгласно разпоредбата на чл.139 ал.1 от ТЗ чрез писмена покана връчена на всеки един от съдружниците най-малко 7 дни преди датата на провеждането му. Този ред обаче бил приложим само ако в дружествения договор не било предвидено друго, а в случая с него имало определен друг ред за свикването му. По повод изпълнението на този друг ред е подчертано, че партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ липсвало публикуване на покана.

На второ място е посочено, че невъзможността да се запознае с протокола от проведеното общо събрание и със списъка на присъстващите, лишавала ищеца от възможността да прецени изпълнени ли са императивните разпоредби на чл.137, ал.3 и 4 от ТЗ. Споменава се, че разпоредбата чл.137 ал.4 от ТЗ предвиждала, че за вземане на решения по чл.137, ал.1, т.2 от ТЗ следва да се състави протокол с нотариално удостоверяване на подписа и съдържанието, както и че според чл. 137, ал. 5 от ТЗ решенията на общото събрание, взети в нарушение на разпоредбата на ал.4, били нищожни.

С оглед изложеното по-горе относно закъснялото изготвяне на протокола по здравословни причини и невъзможността поР. това той да се предостави на помощник-нотариуса за извършване на удостоверяването се прави извод, че на събранието не е присъствал нотариус, който да извърши нотариалните удостоверявания.

В исковата молба се сочи и че не е имало каквито и да е документи и материали по точките от дневния ред. Липсата на предварителна информация по тези точки нарушавала едно от основните права на съдружника - да бъде информиран за дружествените работи и на базата на тази информация да може да направи своята мотивирана преценка за какво решение би гласувал.

От страна на ищеца наред с изложеното по-горе се споменава и че без запознаване с протокола и списъка на присъстващите на събранието съдружници не можело да се направи преценка за законосъобразността на взетите на ОСС решения и и по – точно дали същите са съобразени с императивните разпоредби на чл. 137, ал.3 и 4 от ТЗ и дали на събранието било взето предвид действителното състояние на притежаваните от съдружниците дружествени дялове, респ. действителния брой гласове на същите. Независимо от това се сочи, че до извод за неспазване на

изискванията на чл. 137, ал.3 и 4 ТЗ можело да се достигне от факта, че помощник –нотариуса бил уведомен, че не може да му се предаде протокола поР. неизготвянето му по здравословни причини.

По отношение на дяловете е споменато, че с договор за продажба на дружествени дялове от 21.09.2021 г. сключен в предвидената от ТЗ форма ищецът Р. Б. прехвърлил на съдружника Г. И. Т. 740 дяла от притежаваните от него дялове в ответното дружество. Управителят на дружеството отказал обаче да предприеме действия позволяващи отразяване на това обстоятелство в дружествения договор, а и по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ.

Споменава се и за сключен в предвидената от закона форма на 11.02.2022 г. договор, с който ищецът закупил от съдружника в дружеството Ф. А. А. 8 дружествени дяла. По повод на това обстоятелство също било поискано управителят на дружеството да предприеме действия позволяващи отразяване на това обстоятелство в дружествения договор и такива за вписване по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ, но такива не били извършени.

Говори се и за сключване в предвидената от закона форма на 14.03.2022 г. на още един договор за продажба на дружествени дялове. С него ищецът продал на Г. И. Т. още 16 дяла от притежаваните от него дялове в ответното дружество. Отново обаче от страна на управителя въпреки отправеното искане не били предприети действия позволяващи отразяване на това обстоятелство в дружествения договор и по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ.

На база изложеното е направено заключение, че нарушавайки служебните си задължения, управителят на ответното дружество променил действителното съотношение на гласовете при вземане на решения на процесното Общото събрание на дружеството, тъй като Г. Т. не гласувал с действителния брой гласове, които притежавал, а със значително по-малко. Това обстоятелство било от особено значение за кворума при това общо събрание, защото съгласно изречение второ на чл.137 ал.3 от ТЗ изключвания съдружник не гласувал и неговия дял се приспадал от капитала при определяне на мнозинството. В случая бил приспаднал дял на ищеца от капитала на дружеството, който той не притежава, като по този начин бил променен и изискуемия от закона кворум.

В подкрепа на това се сочи, че прехвърлянето на дялове между съдружници имало незабавно действие и извършеното гласуване на решение на Общото събрание, без да бъде отчетена такава промяна било, порочно и следвало да бъде отменено.

На последно място в исковата молба се сочи, че основанията за изключване на ищеца, посочени в писменото предупреждение, били неистински, несериозни и свързани с дългогодишната работа на ищеца като управител на ответното дружество. По тази причина те били основание за освобождаване на ищеца като управител, но не и такова за изключването му като съдружник.

По отношение на решението на ОСС по т. 2 от дневния ред се сочи, че то е незаконосъобразно с оглед на факта, че с него се разпределяли дялове, които не били собственост на ищеца, а на друг съдружник.

На база изложеното е отправено искане за отмяна на всички решения, взети на проведеното на 16.06.2022 г. Общо събрание на съдружниците на „Т.-К.“ ООД, като незаконосъобразни, а евентуално да се обяви нищожността им на основание чл.137, ал.5 от ТЗ.

В отговора на исковата молба дружеството е изразило становище, че искът по 74 от ТЗ е допустим, но неоснователен.

В подкрепа на това не е оспорено обстоятелството, че на 16.06.2022 г. на адреса на управление на дружеството било проведено извънредно Общо събрание на „Т.-К.“ ООД с посочения от ищеца дневен ред.

На същото били взети решения за следното:

1. За изключване на съдружника Р. Б. поради неизпълнение на решение на извънредното Общо събрание, проведено на 23.09.2021 г., затова, че с действията си не съдействал за нормалната работа на дружеството, както и за други нарушения на дружествения договор и финансови злоупотреби с парични средства на дружеството,

2. Разпределението на притежаваните от него 749 дяла пропорционално на дяловото участие на съдружниците в капитала на „Т.-К.“ ООД, за заплащане на разпределените дялове по номинал от 10 лв. за дял по банковата сметка на дружеството до 24. 07. 2022 г. , а при липса на такова в предвидения срок следвало да се приема, че съдружника се е отказал и

същите ще се преразпределят на останалите съдружници,

3. Приема и утвърждава актуализиран Дружествен договор.

По отношение протокола е посочено, че същият след изготвянето му, подписването му от председателя и секретаря на събранието и спазване на разпоредбата на чл.137, ал.4 от ТЗ за нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието му, ще бъде представен на Търговския регистър за вписване на решенията на процесното извънредно Общо събрание на дружеството.

По отношение свикването на ОСС е заявено, че процедурата е спазена, като не е отречено обстоятелството, че същото не е станало по реда предвиден в чл.11, ал.3 от дружествения договор. В тази връзка е казано, че тя противоречи на разпоредбата на чл.61, ал.2 от Наредба от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и по тази причина имало отказ № 201206111154408/12.06.2012 г. на длъжностно лице от Търговския регистър, с който вече било отказвано обявяване на покана за свикване на Общо събрание по партидата на „Т.-К.“ ООД. Това наложило поканите за свикването на извънредното Общо събрание на „Т.-К.“ ООД с дневния ред да се връчат на съдружниците по реда на чл.139, ал.1 от ТЗ.

Ответникът твърди, че всички съдружници, вкл. и ищецът, получили покана за свикване на извънредното Общо събрание, проведено на 16.06.2022 г. и то било редовно свикано.

По отношение на поканата на Б. е заявено, че същата му била връчена при отказ на 07.06.2022 г. в присъствието на двама свидетели. По същия начин била връчена поканата на съдружника Б. А. П., която се намирала трайно извън страната и упълномощила Б. да я представлява при провеждане на Общите събрания на дружеството, както и да гласува от нейно име по всички точки от дневния ред на събранията. Поканата на съдружника Д. И. Т. била връчена при отказ в присъствието на двама свидетели на пълномощника му Г. И. Т.. Твърди се, че ищецът бил запознат с дневния ред и датата за свикване на извънредното Общо събрание проведено на 16.06.2022 г.

Относно документите и материалите свързани с решенията на извънредното ОСС е казано, че те били на разположение на съдружниците на адреса на управлението на дружеството към датата на свикване на извънредното Общо събрание.

Оспорено е и твърдението на ищеца, че решенията на извънредното Общо събрание, проведено на 16.06.2022 г. били взети при липса на кворум. В подкрепа на това оспорване е споменато, че на събранието присъствали съдружници, които били собственици на 2 407 дяла, представляващи 75, 21 % от дружествените дялове в дружеството. Това сочело, че решенията били взети в съответствие с разпоредбата на чл.137, ал.3 от ТЗ.

По отношение на договорите за продажба на дружествени дялове е посочено, че те не били вписани в ТРРЮЛНЦ, както и че дружествените дялове на Р. Д. Б. били запорирани по изпълнително дело № ***/**** г. по описа на ЧСИ Х. П., като това обстоятелство било вписано в ТРРЮЛНЦ.

В отговора се споменава, че на ищеца било връчено предупреждение за изключване с изх. № 01/11.03.2022 г., което той получил лично на същата дата. Със същото той бил уведомен, че на ОСС проведено на 24.02.2022 г. е взето решение, същият да бъде предупреден, че ще бъде изключен като съдружник в „Т.-К.“ ООД. Определен му бил едномесечен срок от получаване на уведомлението да отстрани констатираните нарушения, като към предупреждението било приложено посоченото решение. Сочи се, че след освобождаването на ищеца като управител на дружеството на 23.09.2022 г., било установено, че той не е издал документацията на дружеството - протоколи от общи събрания на „Т.-К.“ ООД за периода от 01.01.2005 г. до 31.09.2021 г., електронен подпис, приключили съдебни дела за горепосочения период, книгата на съдружниците, телефонен апарат, ведомостите и печата на дружеството. Сочи се, че отказвал да получава покани за провежданите общи събрания на дружеството и че получил сумата от 40 524, 83 лв., която превел по личната си банкова си сметка, а не по сметка на дружеството.

В ДИМ ищецът е заявил, че не оспорва факта, че са предприети действия по връчването му на покана за процесното Общо събрание и той е отказал получаването ѝ.

По отношение отказа на съдружника Г. Т. да получи поканата за съдружника Д. И. Т. е заявено, че с нотариално заверена декларация от 05.05.2022 г./един месец/ преди твърдяното връчване Д. Т. оттеглил в пълен обем правата, които бил дал на брат си Г. Т. с пълномощно рег. № 4063 от 07.06.2017 г.

В ДИМ наред с изложеното са преповторени твърдения за нарушения

при свиването на ОСС, за липса на възможност съдружниците да се запознаят с материалите по дневния ред на събраните, с липса на мнозинство при вземане на решенията и че основанията за изключване обуславят отговорността на ищеца като управител, но не и такава в качеството му на съдружник.

В отговора на ДИМ дружеството е преповторило направените с отговора защитни възражения и е изложило съображения за неистинност на представената декларация за оттегляне на пълномощно от Д. И. Т. и е оспорило същата.

Съдът е открил производство по оспорване истинността на декларацията и след събиране на всички поискани от страните и относими към спора доказателства е постановил решенето предмет на обжалване.

В него е направен извод, че към 14.03.2022 г. Р. Б. е продал на Г. Т. 748 от общо 749 притежавани от него дялове от капитала на дружеството. Прието е и че прехвърлянето на дялове между съдружници има непосредствено действие по отношение на останалите съдружници и дружеството и невписването в ТРРЮЛНЦ е без значение. Така се е достигнало до заключение, че по време на проведеното на 16.06.2022 г. ОСС неправилно е прието, че във връзка с гласуването за изключване от общия брой дялове следва да се приспаднат 749 дяла на Б., вместо действително притежавания от него 1 дял. Неправилно било отчетено, че на събранието са представени 2 407 дяла, като не било съобразено обстоятелството, че Г. Т. притежава с 748 дяла повече. На тази база е направен извод, че решението за изключване на ищеца като съдружник в „Т.-К.“ ООД не е било взето с предвиденото в чл.137, ал.1, т.2 от ТЗ мнозинство и е незаконосъобразно. Незаконосъобразността му водела до незаконосъобразност и на останалите решение на общото събрание на „Т.-К.“ ООД, гр.К. проведено на 16.06. 2022 г. Незаконосъобразността на същите на това основание е дала повод на съда да не вземе отношение по другите наведени в исковата молба съображения за наличие на такава.

В решението с оглед откритото оспорване на декларация за оттегляне на пълномощно на база приетата графологична експертиза е направен и извод, че същата е истинска.

Така исковата претенция по чл. 74 от ТЗ е уважена, като с оглед разпоредбата на чл. 194, ал.3 от ГПК с решението съдът се е произнесъл и по

направеното оспорване на документа, като е оставил същото без уважение.

Недоволен от решението е останал ответника и е подал жалбата станала причина за започване на настоящето дело.

В нея се оспорват изводите на КОС за незаконосъобразност на решенията поР. липса на кворум. В тази връзка е сочи, че управителят не е предприел действия във връзка с договорите за прехвърляне на дялове поради непредставяне от страна на прехвърлителя на декларации по чл. 129, ал. 2 от ТЗ. Посочено е също, че вписването на договорите има конститутивен ефект, т.е. те прехвърлянето поражда действие от извършване на същото.

С оглед описаната по-горе жалба и разпоредбата на чл. 269 от ГПК съдът следва да извърши служебна преценка за валидността и допустимостта на обжалвания съдебен актове, а досежно правилността му съобразно посоченото в жалбата.

При даване отговор на тези въпроси следва да се има предвид и това, че решението е постановено по иск с правно основание чл. 74 от ТЗ.

Едно решение е невалидно (нищожно), когато не е постановено от надлежен орган или е постановено от ненадлежен състав т.е. от лице, което няма качество на съдия или от едноличен вместо троен състав и т.н. Нищожно е и решение, което не подписано или не е постановено в предвидената от закона писмена форма. Налице е нищожност и в случаите, когато решението е постановено от съда извън пределите на неговата компетентност т.е. срещу лица неподчинени на правораздавателната власт на българските съдилища.

В случая нито една от тези предпоставки не е налице и за нищожност не може да се говори.

По отношение на недопустимостта е нужно да се спомене, че от съдържанието на чл. 270, ал.3 от ГПК следва извод, че такава е налице, когато е извършено произнасяне въпреки липсата на право на иск, има произнасяне по един непредявен иск или по иск предявен след предвидените процесуални срокове за това.

За конкретния случай следва да се има предвид, че в чл. 74 от ТЗ от страна на законодателя е предвидено, че всеки съдружник или акционер може да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за отмяна

на решението на общото събрание, когато то противоречи на повелителните разпоредби на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството.

В чл. 74 , ал. 2 от ТЗ е споменато, че искът се предявява в 14-дневен срок от деня на събранието, когато ищецът е присъствал или когато е бил редовно поканен, а в останалите случаи в 14-дневен срок от узнаването, но не по-късно от 3 месеца от деня на общото събрание.

От посоченото по- горе съдържание на разпоредбата на чл. 74 от ТЗ следва извод, че допустимостта на иска по този член е обусловена от това дали изхожда от съдружник в дружеството и то към момента на провеждане на събранието и дали е спазен срокът по чл. 74, ал. 2 от ТЗ.

В случая от представените по делото доказателства и данните по партията на дружеството в ТРРЮЛНЦ е безспорно, че ищецът е имал качеството на съдружник в ответното дружество към момента на провеждане на общото събрание, на което е взето атакуваното решение.

Безспорно е и това, че искът е изпратен до К. окръжен съд по пощата на 30.06.2022 г., т.е. в споменатия 14 дн. срок от провеждане на ОСС на 16.06.2022 г. В случая е без значение за това, че ищецът е изключен като съдружник на това събрание по простата причина, че има право да се защити от това решение, а пътят за защитата е именно искът по чл. 74 от ТЗ

От казаното следва, че не може да се говори за недопустимост на иска и недопустимост на решението.

Това налага да се даде отговор за правилност на решението, който от своя страна е свързан с решаване на спора по същество.

С него видно от казаното по- горе решенията на ОСС на съдружниците от 16.06.2022 г. са отменени поР. това, че решението за изключването на ищеца не е взето с предвиденото в чл. 137, ал. 3 мнозинство, а останалите две са обусловени от това за изключване.

В тази връзка е нужно да се спомене, че според чл. 137, ал. 3 от ТЗ решенията по ал. 1, т. 1, 2 и 9 се вземат с мнозинство повече от три четвърти от капитала, а решенията по т. 4 с единодушие от всички съдружници, като в дружествения договор може да се предвиди по-голямо мнозинство. Изключваният съдружник не гласува и неговият дял се приспада от капитала

при определяне на мнозинството. Останалите решения се вземат с мнозинство повече от 1/2 от капитала, доколкото не е предвидено друго в дружествения договор.

В случая едно от оспорваните решения е от тази категория- за изключване на съдружник. Това сочи, че то следва да бъде взето с мнозинство 3 / 4 от капитала, като от същия следва да се приспадне делът на изключваният съдружник.

Съобразно данните по партидата на дружеството той, т.е. ищецът е имал към момента на провеждане на събранието на 16.06.2022 г. 749 дяла.

По делото обаче са представени доказателства за извършени сделки по прехвърляне на дялове между съдружници една от страните, по които е ищецът.

На 10.02.2021 г. в предвидената от закона форма е сключен договор за продажба на дружествени дялове между ищеца в качеството на прехвърлител и съдружника Г. И. Т.. С този договор ищецът се е разпоредил с 740 от притежаваните от него 749 дяла.

На 11.02.2022 г. също в предвидената от закона форма е сключен договор за продажба на дялове между Ф. А. А. като прехвърлител и Р. Д. Б. като приобретател. С него А. се е разпоредил с всички притежавани от него 8 дяла от капитала на дружеството, Б. пък придобил 8 такива и след предходното разпореждане с 740 дяла е станал носител на общо 17 дяла от капитала на дружеството.

В последствие на 02.03.2022 г. между Р. Б. като прехвърлител и Г. Т. е сключен отново в предвидената от закона форма втори договор за продажба на дялове. С него Б. се е разпоредил с 16 дяла от капитала и е останал притежател на 1 дял.

Съответно Т. след извършените придобивания на дялове станал притежател на общо 760 дяла, а А. се е разпоредил с всички такива.

Според чл. 129, ал.1 от ТЗ прехвърлянето на дружествени дялове между съдружници се извършва свободно. От друга страна видно от съдържанието на чл. 119 от ТЗ вр. с чл. 115 ТЗ размерът на дяловете не е между обстоятелствата, които подлежат на вписване в ТРРЮЛНЦ по партидата на дружеството. Така изложеното води до извод, че споменатите по- горе

прехвърляния са породили действие още при сключване на договорите. За същото е без значение и липсата на декларации по чл. 129, ал.2 от ТЗ още повече, че същите с оглед граматическото тълкуване на чл. 129, ал.1 от ТЗ са нужни при извършване на прехвърляне на дялове на трети лица, а не между съдружници. Тук за пълнота е нужно да се спомене, че в този смисъл е и приетото в ТР №1/2023 г. на ОСТК на ВКС.

Така изложеното води до извод, че на процесното общо събрание при вземане на решение за изключване на ищеца като съдружник мнозинството е следвало да се определи на база капитала на дружеството от 32 000 лв. намален с единия дял от 10 лв. - на изключвания съдружник, т.е. на база капитал от 31 990 лв. Това сочи, че за валидно решение за изключване може да се говори ако за същото са гласували 3 / 4 от този капитал или 23 992, 50 лв. Видно от представения по делото протокол на ОСС за изключването обаче са гласували съдружници притежаващи 23 500 лв. от капитала, т.е. същото не е взето с нужното мнозинство и е незаконосъобразно.

Последващите две решения са свързани с преразпределение на освободените с оглед изключването на ищеца дялове и промените на тази база на дружествени договор и подлежат на отмяна с оглед незаконосъобразност на самото изключване.

Казаното до тук като цяло изключва нуждата от обсъждане на останалите наведени основания за незаконосъобразност на оспорваните решения и най-вече тези за наличие на предпоставките предвидени в чл. 126, ал.3 от ТЗ.

Независимо от горното ПАС счита, че за сведение на страните следва да вземе отношение по въпросите касаещи свикването на ОСС и провеждане на същото.

В тази връзка следва да се посочи, че не може да се говори за незаконосъобразност поР. нарушения при свикването на общото събрание по причина, че в ТРРЮЛНЦ не е предвидена възможност за обявяване на покани за свиване на ОСС на дружества с ограничена отговорност. Казаното прави така предвидения способ в дружествения договор изпълним и той следва да се замести от този посочен в чл. 139, ал.1 от ТЗ.

Анализът на този текст води до логичен извод, че поканата следва да е адресирана до съдружника и е нормално да бъде връчена на същия. От страна

на законодателя обаче не е уреден въпроса за това как следва да се процедира при ненамиране на същия на адреса. По отношение на тази непълнота е приложим чл. 46, ал.2 от ЗНА, т.е. приложение следва да намерят текстовете на чл. 37-58 ГПК.

При връчване на пълномощник е логично да има доказателства за наличие на представителна власт, които следва да се представят по партидата на дружеството и в настоящето производство. В случая според приетото заключение на графологичната експертиза подписът и ръкописният текст под декларация за оттегляне на пълномощно от 05.05.2022 г., с рег. № *****/05.05.2022 г. на Нотариус Л. Т. са на Д. И. Т.. Това прави оспорването на истинността на този документ неуспешно и води до заключение, че не може да се говори за редовно уведомяване за събранието на Д. И. Т. чрез посоченото за пълномощник лице Г. И. Т.. Липсата на редовно уведомяване на един от съдружниците за събранието пък изключва законосъобразността на същото.

По отношение спазване формата на протокола следва да се посочи, че изискването за форма е въведено от законодателя по отношение на свидетелстващия документ удостоверяващ приемане на решения по чл. 137, ал. 1, т. 2, 4, т. 5, изр.1 и т. 7. На пръв поглед би следвало да се направи извод, че това едновременно удостоверяване на подпис и съдържание би следвало да се направи към момента на провеждане на общото събрание. В ТЗ обаче няма изискване за момента на съставяне на протокола, нито пък за провеждане на събранието в присъствието на Нотариус. По тази причина следва извод, че не е налице пречка той да се състави в едни по- късен момент и да се отнесе на Нотариус за извършване на действията по удостоверяване на подписите на съставилите го лица и на съдържанието му.

Ето защо на база изложеното следва извод, че оспорваните решение на ОСС от 16.06.2022 г. като незаконосъобразни следва да се отменят.

В този смисъл е решението на КОС и следва да се потвърди. То с оглед споменатото по- горе неуспешно оспорване следва да се потвърди в частта, с която същото е оставено без уважение.

Изложеното до тук налага дружеството да бъде осъдено да заплати на въззиваемата страна и направените от нея разноски за адвокат във връзка с производството пред ПАС в размер на 2 000 лв.

Водим от това съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното по т. дело № 32/2022 г. по описа на К. окръжен съд, решение № 11 от 02.03.2022 г., с което съдът е решил следното:

- Признава за недоказано оспорването истинността на декларация за оттегляне на пълномощно от 05.05.2022 г., с рег. № ***/05.05.2022 г. на Нотариус Л. Т., относно подписа на Д. И. Т., положен след думата „декларатор“, както и ръкописно изписаният текст „Д. И. Т.“ под думата „декларатор“;

- Отменя решенията на общото събрание на съдружниците на „Т.-К.“ ООД, ЕИК *****, *** проведено на 16.06.2022 г., като незаконосъобразни и

- Осъжда „Т.-К.“ ООД, ЕИК *****, *** да заплати на Р. Д. Б., ЕГН *****, *** направените по делото разноски в размер на 1280 лв.

ОСЪЖДА „Т.-К.“ ООД, ЕИК *****, *** да заплати на Р. Д. Б., ЕГН *****, *** направените във връзка с производството пред ПАС разноски за адвокат в размер на 2000 лв.

Решението може да се обжалва в 1 месечен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____